

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada (przewodniczący)

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa "S(...)" - Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko A. S. o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2005 r., zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 12 kwietnia 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. w sprawie „S(...)” sp. z o. o. w W. przeciwko A. S. o zapłatę 165 217,87 zł zamknął rozprawę dnia 12 września 2002 r. i oznajmił stronom, że wyrok zostanie ogłoszony dnia 23 września 2002 r. Jednakże wyrok – na skutek kolejnego odroczenia ogłoszenia – ostatecznie został ogłoszony dnia 30 września 2002 r.

Pozwana nie przysłała do Sądu w dniu 23 września 2002 r. i nie ustaliła, czy wyrok został w tym dniu ogłoszony. Jej profesjonalny pełnomocnik dnia 24 września 2002 r. nadał natomiast na pocztę wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, który wpłynął do Sądu po ogłoszeniu wyroku (dnia 1 października 2002 r.). Pełnomocnik pozwanej – po otrzymaniu wyroku z uzasadnieniem – wniósł apelację.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 25 czerwca 2003 r. odrzucił apelację pozwanej jako spóźnioną. Uznał, że wniosek o doręczenie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem jest bezskuteczny, ponieważ został, przyjmując za miarodajną datę

jego nadania na poczcie (art. 165 § 2 k.p.c.), złożony przed ogłoszeniem wyroku. Termin do wniesienia apelacji należy zatem liczyć od dnia, w którym zaskarżony wyrok został ogłoszony.

Pozwana postanowienia o odrzuceniu apelacji nie zaskarżyła. Złożyła natomiast wnioski o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem.

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2004 r. uwzględnił wnioski pozwanej i doręczył odpis wyroku z uzasadnieniem dnia 18 sierpnia 2004 r. Pozwana wniosła apelację dnia 1 września 2004 r.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 marca 2005 r. odrzucił również ponownie złożoną apelację jako spóźnioną. Zdaniem Sądu odwoławczego nie było podstaw do przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem. Sąd pierwszej instancji błędnie uznał bowiem, że pozwana nie zachowała terminu do złożenia tego wniosku z przyczyn przez nią niezawinionych. Sąd nie miał obowiązku powiadomienia stron o kolejnym terminie ogłoszenia wyroku. Powinność dowiedzenia się o tym terminie spoczywała natomiast na stronach. Pozwana działała w sprawie z adwokatem i nie można jej przypisać nieporadności.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 30 marca 2005 r. pełnomocnik pozwanej zarzucił naruszenie art. 168 § 1, art. 326 § 2, art. 149 § 2, art. 373, art. 165 § 2, art. 328 § 1 k.p.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W uchwale z dnia 25 czerwca 1968 r. III CZP 62/68 (OSNC 1969, nr 3, 41), która – jak trafnie zauważył Sąd Apelacyjny – zachowała aktualność, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że w wypadku odroczenia terminu ogłoszenia wyroku (art. 326 § 1 k.p.c.) lub postanowienia rozstrzygającego co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym (art. 516 i art. 13 § 2 w zw. z art. 326 § 1 k.p.c.) sąd nie ma obowiązku zawiadomienia przez wezwanie (art. 149 § 2 k.p.c.) o tym terminie strony (uczestnika) nieobecnej(ego) na rozprawie (posiedzeniu) także wtedy, gdy termin ogłoszenia orzeczenia został odroczone.

Nie ma potrzeby szczegółowego powtarzania motywów tej uchwały, ponieważ została ona opublikowana. Wystarczy przypomnieć, że w wypadku odroczenia ogłoszenia wyroku lub postanowienia co do istoty sprawy art. 149 § 2 k.p.c. nie ma zastosowania, ponieważ art. 326 k.p.c. reguluje zawiadomienie o terminie ogłoszenia orzeczenia samodzielnie i w sposób odrębny od zasady przewidzianej w art. 149 § 2 k.p.c. Warto

też dodać, że takie stanowisko, jak wyrażone w przytoczonej uchwale III CZP 62/68 zajmowało również orzecznictwo Sądu Najwyższego przed wejściem w życie kodeksu postępowania cywilnego (1 stycznia 1965 r.), ponieważ ówczesny stan prawny w tym zakresie nie różnił się od obecnie obowiązującego (np. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 31 grudnia 1936 r., C.II. 1954/36, Zb. Urz. 1937, poz. 267).

W świetle powyższego trafnie Sąd Apelacyjny uznał, że nie było podstaw do przywrócenia terminu do złożenia wniosku o doręczenie pozwanej odpisu wyroku z uzasadnieniem. Chybione są bowiem argumenty pozwanej, że nie można jej przypisać winy w uchybieniu terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, ponieważ Sąd z naruszeniem przepisów postępowania nie powiadomił jej o ponownym terminie ogłoszenia wyroku. To oznacza, że zarzut skarżącej, iż ocena zasadności przywrócenia uchybionego terminu nastąpiła z naruszeniem art. 149 § 2, art. 168 § 1 i art. 326 § 2 k.p.c., jest nieuzasadniony.

Zaskarżonego postanowienia nie podważa także zarzut naruszenia art. 373 k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że w granicach kontroli warunków formalnych apelacji, którą sąd drugiej instancji przeprowadza na podstawie art. 373 k.p.c., mieści się sprawdzenie zasadności przywrócenia uchybionego terminu do wniesienia apelacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 1998 r., III CKN 471/97, OSP 1999, nr 4, poz. 83). Sąd Apelacyjny, dokonując tej kontroli – wbrew zarzutowi skarżącej – działał zatem w granicach przyznanych mu uprawnień.

Zarzuty naruszenia art. 165 § 2 i art. 328 § 1 k.p.c. nie podlegają kontroli w ramach tego postępowania zażaleniowego, ponieważ dotyczą prawomocnego postanowienia o odrzuceniu apelacji, wydanego dnia 25 czerwca 2003 r.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 1 k.p.c.).